

Torcebraç entre socialdemòcrates i liberals als comuns d'Andorra

Infraestructures, polèmiques ambientals al voltant de plans constructius projectats i models diferents de concebre l'administració dels afers locals són el centre del debat amb vista als comicis comunals que es faran a Andorra diumenge, 2 de desembre. A banda, però, no falta qui veu en aquestes eleccions també una mena de plebiscit nacional amb el qual quedaran definits els vedats que es reserven els dos principals partits polítics del país, el Partit Liberal d'Andorra (PLA), d'Albert Pintat, i el Partit Socialdemòcrata (PS), de Jaume Bartumeu. El secretari general del PLA, Pere Canturri, no dubta a fer una lectura dels comicis en clau nacional. En opinió del polític conservador, si el PS (sota l'aixopluc de l'agrupació l'Alternativa) no aconsegueix de revalidar el poder a la capital, Andorra la Vella, i Encamp –els dos únics consistoris que controlen–, “Bartumeu haurà de plegar d'una vegada”. Així mateix, hi ha afegit que si la política que els socialdemòcrates han fet en aquestes parròquies ha d'ésser un model per a la resta, “que Déu ens agafi confessats”. En contraposició, el líder del PS ha replicat aquests missatges d'atac tot responent que “la nostra campanya és la d'exposar propostes i no pas la del joc ras i cop de peu al cap que practiquen els altres”.

Als comicis hi són cridats un total de 19.035 electors, 3.982 més que a les darreres eleccions comunals de l'any 2003. A Andorra la Vella, la capital, hi concorren en aquests procés electoral tres candidatures. L'Alternativa –agrupació sota la qual es presenten els socialdemòcrates (en aliança amb els partits Renovació Democràtica (RD) i el Grup d'Unió Parroquial Independents (GUPI)– intentarà consolidar el domini en aquesta parròquia central del Principat, amb una llista que encapçala Rosa Ferrer, parlamentària fins ara a Casa de la

Uns 19.000 electors són cridats a les urnes aquest diumenge al Principat d'Andorra per decidir la formació de les corporacions locals. Els socialdemòcrates andorrans intentaran tombar el domini conservador a l'administració local.

Vall, que substitueix Francesc Xavier Mora, últim cònsol major. De nou, els conservadors –que es presenten sota la denominació de Progrés Comunal (PC), i hi apleguen membres del PLA, del Centre Democràtic Andorrà (CDA) i independents–, en-

capçalats per Pere Cervós, provaran d'arrabassar als seus rivals les regnes de la corporació de la capital andorrana, una de les poques places que es resisteix encara als conservadors. Els liberals disposen del domini de bona part de les parròquies del Principat –el PLA i sigles afins dominen Ordino, la Maçana, Sant Julià, Canillo i Escaldes– a excepció de la capital i la parròquia d'Encamp, també a les mans socialdemòcrates.

Els Verds s'estrenen. Com a novetat als comicis de diumenge hi ha l'estrena de la candidatura a Andorra la Vella dels Verds d'Andorra, que es presenten aquí amb una llista que encapçala Joel Sàmper, acompanyat d'un equip que congrega els candidats més joves d'aquestes eleccions. Fins ara, els Verds no s'havien presentat mai a unes eleccions locals. És una formació jove, amb poc menys de tres anys d'història, que es va presentar per primera vegada el 2005 a les eleccions nacionals, amb una candidatura encapçalada aleshores per Isabel Lozano, la primera dona que optava a ésser elegida com a cap de govern. Però la formació no hi va obtenir representació parlamentària i ara prova sort en el terreny municipal. A banda de la llista d'Andorra la Vella, els Verds també es presenten amb sengles candidatures a Escaldes i a Encamp. La jove formació ha contribuït a fer que aquests comicis marquin un rècord de participació pel que fa a llistes presentades, un fet que es relaciona amb l'aparició

Rosa Ferrer, candidata a Andorra la Vella de l'Alternativa, i Jaume Bartumeu, president del grup parlamentari socialdemòcrata.

de noves sensibilitats polítiques i la multiplicitat d'interessos enfrontats que es manifesten al petit Principat.

Més enllà de la capital, el panorama presenta certs canvis en algunes altres localitats. A Escaldes-Engordany, hi repeteix Antoni Martí, del PLA, però sota les sigles d'una nova formació, Unió del Poble (UP), que neix arran de les desavinences que ha tingut amb els seus companys de partit al govern al llarg d'aquests quatre anys. Es canvien les sigles, però es manté la fidelitat al PLA, maniobra intel·ligible d'acord amb la lògica genuïnament andorrana. A Escaldes, Martí se les haurà amb el socialdemòcrata Francesc Casal –un dels candidats més veterans dels comicis– i Jael Pozo, la jove candidata que encapçala la primera llista dels Verds d'Andorra en aquesta parròquia, la segona amb més pes de població del Principat.

A Sant Julià de Lòria, el liberal Josep Pintat es bat contra la candidatura de la formació Segle 21 i l'Alternativa dels socialdemòcrates. Pintat afronta el debat d'aquests comicis amb dues polèmiques sobre la taula: el projecte d'un parc temàtic al bell mig de la muntanya, Naturlàndia, i la projecció d'un vial que travessarà el municipi i per al qual s'hauran de construir diversos túnels. Tant el primer com el segon han rebut fortes crítiques aquests darrers mesos per l'impacte ambiental que implicarien. L'oposició centra els atacs en aquests projectes que continuen empantanejats perquè els liberals no han estat a temps de deixar-los ben encarrilats abans que es transformessin en una arma d'atac amb vista als comicis de diumenge.

Una certa continuïtat es preveu al capdavant del comú d'Encamp, un dels feus del Partit Socialdemòcrata, en el qual, també sota la fórmula de l'Alternativa, hi repeteixen al capdavant dos veterans de la política andorrana, Miquel Alís i Gabriel Dalleres. Pel que fa al PLA, de nou amb sigles alternatives, es presenta sota la formació Units per al Progrés (UP), encapçalada en aquest cas per Pere Torres, que al llarg d'aquests darrers anys ha format part de l'equip d'Albert Pintat com a mi-

Els candidats a Ordino del Partit Liberal d'Andorra, a punt per a les eleccions de diumenge.

nistre d'Agricultura. També com en el cas d'Escaldes i Andorra la Vella, en aquesta parròquia apareix una llista dels Verds com a tercer contendent per primera vegada, encapçalada per una altra dona, Antònia Escoda.

A Ordino, les opcions també són obertes. Enric Dolsa, que ha estat cònsol major els darrers anys, ha cedit el pas a Josep Maria Bringué, rostre visible de la candidatura del PLA a una de les parròquies amb la renda més elevada del Principat. Hi té com a opositors la llista de l'Alternativa, que lidera Albert Pujal, i una tercera formació creada recentment, Acció Comunal d'Ordino (ACO), de clara vocació ordenenca i equidistant amb els dos principals partits polítics que es reparteixen les esferes de poder al Principat pirinenc, però formada per ex-membres del partit liberal i del centrista CDA. Finalment, a Canillo, una altra de les places gairebé assegurades dels liberals i que no sembla oferir grans sorpreses, hi torna a encapçalar la candidatura Enric Casadevall, enfrontat a Gerard Bàrcia, de l'Alternativa. Un escenari també dual es presenta a la Maçana, on repeteix el liberal Josep Maria Camp, a qui plantarà cara el carismàtic Pere López, de l'Alternativa.

Les eleccions a Andorra tenen una àmplia participació, si bé només hi

tenen dret de vot una minoria de ciutadans del Principat. Aquests darrers anys s'ha iniciat algun debat al voltant de l'obertura de les eleccions locals als residents estrangers, però no ha estat mai una proposta rebuda amb entusiasme per cap partit polític. En aquest sentit, potser només els Verds d'Andorra semblen fer una aposta més clara sobre aquest punt, però la majoria de formacions polítiques encara mostren recels a obrir els comicis a una participació més àmplia. El reduït nombre d'electors fa més possible el porta a porta i afavoreix el manteniment dels equilibris tradicionals de poder. D'una altra banda, alguns dels candidats no són partidaris d'ampliar els comicis als residents tot recordant que hi ha persones que fa temps que haurien pogut accedir a la nacionalitat andorrana –per a la qual fan falta vint anys de residència al país–, però que, així i tot, han preferit mantenir els passaports d'origen, majoritàriament l'espanyol i el francès. El fet, però, és que molts residents estrangers que podrien tenir la nacionalitat andorrana prefereixen desestimar aquesta opció perquè serien obligats per Andorra a renunciar a l'altre passaport, que els obre moltes més portes.

Joan Antoni Guerrero Vall